

Årsrapport för världsgruppen 2017

Wenheim

Det har varit ett mycket händelserikt år för Wenheim. Under våren blev slitningarna mellan olika försvarsinriktade grupperingar allt tydligare, i och med att den "hemvärnsrörelse" som gått under namnet Veiras ledning delades i två. Ledningen över den mer moderata varianten togs över av byknekten Heine från Brantvik, och fick många anhängare. Ett långsiktigt och metodiskt återställande av försvarsförmågan var Heines linje. Full duglighet först om några år.

Den mer hårdföra falangen kallade sig *Veiras sanna ledning* och predikade aggressivt partisanmotstånd mot det som utpekades som en de facto-ockupationsmakt: Nemrals Näve.

Parallellt med den konventionella rustningskampen pågick också en jakt på kunskap om den kraft som uppenbarligen flödade in i världen vid den lilla byn Tingsvattnet i Tangbergen. Furst Grimars hantlangare, magikern Simlin av Elden, syntes i Klintjebergen, uppenbarligen i försök att lokalisera ursprunget och flödesriktningen för det som mynnade där i bergstrakterna söder om Ravindal.

Under en intensiv stormidsommarvecka kunde driftiga bybor tillsammans med utsocknes hjältar, präster och annat löst folk genomföra den ritual som fick kraften att flöda fritt ut i Wenheim. En kraftmätning mellan Veira och furst Grimar föll till Veiras fördel och källan kunde därmed hållas ren, och Wenheims folk fyllas med den sanna kraftens rena ljus som stärker själen och gör armen stark (+1 i stridsmoral, +1 på alla vapenfärdigheter för alla wenheimare i x antal år när de slåss för sitt land).

Under våren och sommaren valdes också representanter till det hövdingaval som skulle ske på höstdagjämningen i Gargul. Alla byar och städer valde i rustika processer ut någon värtalig och rimligt klok person att representera bygden, och när hösten närmade sig färdades de till huvudstaden.

Flera kandidater stod till buds: bland annat den tidigare nämnde Heine, furst Grimar själv förstås och en handelskvinna från Ravindal som tidigt sågs som en favorit. När dammet lagt sig visade det sig dock att det var danserskan Minna, en av Rannvis nära rådgivare och trots sitt wenheimska ursprung fostrad bland danserskorna i Aahren, som dragit det längsta strået. Genom flera värtaliga insatser under valveckan lyckades hon övertyga många om att hon var det bästa alternativet. "Som en yngre, hungrigare Rannvi!" sade någon. "Allt det som är bra med Rannvi men med en tuffhet hon saknat på slutet..." sade en annan, medan en tredje menade att "Det här är precis vad som behövs för att knäppa den där Grimar på näsan - rejält!"

Reaktionerna har huvudsakligen varit positiva i landet. Minna visade sig vara en enande kandidat mellan hökar och duvor, förutom i de sydvästra delarna i landet. Där furst Grimar haft starkt stöd mottogs nyheten om den nya hövdingen utan någon entusiasm. Missnöjet gror i vissa byar och det ryktas om att några söker sig västerut till likasinnade. I Yabon pratas det till och med om att staden ska svära Kei trohet och helt byta sida.

Randersmark

Det som talats om i Randersmark är att Prins Gorm kommit hem med en kvinna, vilken han har presenterat som sin blivande fru. Gorms far, kung Vidar, ska enligt rykten skiftat till en röd ansiktsfärg och beordrat att få tala med sin son i enrum. Efteråt florerar det flertalet rykten om vad de talade om och ingen vet riktigt vad som är sant.

- Kung Vidar blev förargad att Prins Gorm inte meddelat honom om förlovningen utan tillkännagav det direkt inför folket. Han har ingenting emot Jódís, hon verkar vara en stabil, duglig och klok ung kvinna. Det ryktas att ett bröllop kommer stå till sommaren när klanerna samlas men det muttras bland klanhövdigarna om beslutet som Vidar har fattat.
- Prins Gorm får naturligtvis gifta sig med Jódís om de båda vill det, men han tas ifrån sin prinstitel då hon inte anses vara en lämplig gemål. Gorm avsäger sig krona och gifter sig med Jódís ändå. Vissa här menar att Jódís inte var så intresserad när kronan var borta ur bilden och andra menar att de gifte sig och visade alla var riktigt kärlek är.
- Prinsen får inte gifta sig med Jódís, det är inte såhär det går till i Randersmark! Hur skulle det se ut, om inte ens kronprinsen följer givna traditioner och seder i landet? Han kan inte avsäga sig kronprinstiteln utan sägs hållas hemma med korta tyglar och har en vakt som följer varenda steg. Kung Vidar menar att sådan här "förälskelse" går över med tiden. Snart kommer Gorm ha glömt Jódís och hon honom.

Har kung Vidar fattat rätt beslut och har han rätt att fatta beslut i denna fråga? Eller är tronföljden någonting som alla klanhövdingar borde vara med och diskutera?

Aralantha

Aralantha har återigen nöjt sig med att sköta sina inre angelägenheter och endast betrakta de övriga länderna. Man ser med tillförsikt på det nya valet av hövding i Wenheim och menar att Minna kommer att bli en god och välvillig styreskvinna som nog kan stävja Narorienvänliga aktiviteter i landet. Man är mer orolig över det randerska kungahusets skandaler och allt sämre förtroende hos det randerska folket. Kanske är det dags för Vidar

att stiga åt sidan till förmån för något av sina barn. Hur drottning Svava ser på sin fars agerande är ännu inte kungjort, men det ryktas om hetsiga diskussioner i hemliga rådsrum.

Naronien

Ett mycket starkt fokus har riktats mot Wenheim under året, framför allt av Garguls tronpretendent furst Grimar. Grimars ansträngningar att först få kontroll över den kraft som upptäckts flöda in i världen och sedan över hövdingavalet har dock snöpligen misslyckats. Hans medhjälpare, magikern Simlin av Elden, har efter att första halvåret ha hållit en hög profil i sina kontakter med Wenheimare plötsligt försvunnit helt.

Valet till Wenheims hövding blev en snöplig misräkning för Grimar. Trots mutor, hot, vaga löften och förespeglningar om makt och inflytande till höger och vänster lyckades han inte bättre än få en knapp fjärdedel av röstetalet. Vanligtvis välunderrättade källor gör dock gällande att hans far, furst Kei, inte uttryckte någon större förvåning över utfallet utan möjligen att han - med blicken fäst i taket - undsluppit sig en djup suck.

Furst Kei har under året mest ägnat sig åt att hela och befästa sitt rike. Att helt inlemma Birest i furstendömet och sudda ut alla spår av den mångåriga tiden som fristående enklav under Almars styre har tagit sin tid. Vid årets utgång är det dock ingen längre i Birest som öppet minns eller talar om den tid som varit, annat än i förbittrade ordalag.

Av prins Almar har varken hörts eller setts något, och över Norrskenströskeln har endast enstaka korpar flugit; ingen dvärg synts till.

Kyrkan

Den Höges Kyrka har fortsatt följt utvecklingen i Naronien med misstro och oro. Även om fursten inte gjort några öppna utfall mot kyrkan under året är det ändå tydligt var han står. Den lilla rest gudatrogna som försökt fortsätta att blota i lönnedom i Birest efter furstens intåg för ett par år sedan har gradvis reducerats och idag finns ingen kvar som försökt sig på någon kontakt med kyrkan.

Den broder Veland som förra året befarades inblandad i mystiska tilldragelser i Tangbergen skickades norrut på expedition för att inte röra till saker. Likt en envis mygga återvände han tydligen snart ändå till bergen och var där med om de märkliga händelser vid Stormidsommar som påstås ha haft någon slags lokal betydelse. Han har bibringat kyrkan kunskap om skeendena vilka ändå inte varit fullständigt ointressanta och han anses därmed åter vara tagen till nåder.

Orden

Bodvar är död. De sista Nemssymbolerna har fallit på plats. Tid och rum var rätt: han frammanades en midvinter länge sedan och under en midsommar kallades han till Nems smedja i Tangbergen för att förjagas. Mäster Vindtörne och Bard ledde ordensmedlemmar tillsammans med Zaardras och Dagas folk på en blöt och vindlande färd genom bergen till den ensliga plats där smedjan är. En grupp randersmarkare ledda av prins Gorm anslöt längs vägen. Till slut ledde färden in genom ett dimfyllt hål i berget och ned till en underjordisk sal av is. Där lockades draugen fram av prinsen, men utmanades av Vindtörne: "Du är döden; jag är liv!" och genom hennes offer förgjordes Bodvar. Nu berättas i Tangbergen sagor om hennes mod.

Orden har också varit delaktig i att hjälpa Tingsvattnets folk förstå hur de skall rena kraftkällan vid byns gamla blotplats och härigenom hjälpa Veira att finna sin nya form (se kapitlet om Wenheim).

Orden har fått insteg i Wenheims finare rum. Hövding Minna svors in för några år sedan och kan bli en tänkbar beskyddare om hon lyckas styra landet.

Inga nya medlemmar har svurits in i orden.